

Gospodarske stvari.

Šota se more v kompost ali pa koj za gnoj porabiti.

Iz šote in prsti se da izvrsten kompost ali mešanec napraviti. Ako je primešana prst in pa zemljišče, katero se ima s kompostom pognojiti, borna na apna, tedaj se mora kompostu še apna primešati. Gips ali malec za to ni. Posebno dobro deluje ta kompost, ako se mu lesnega pepela primeša. Ravno tako moremo zmes iz šote, prsti, apna in lesnega pepela neposredno za gnoj porabiti. Črna, drobnazrnata šota ima navadno več gnilca v sebi in se da v vlažnem ali mokrem stanu bolje s prstijo pomešati, kakor laknata tvarina, je toraj za kompost in gnoj boljša od onega. Močno je tedaj nasvetovati in priporočati tako šoto kopati in skozi zimo na prostem pod milim nebom ležati pustiti. Samo po sebi se umeva, da šote za nastelj in gnoj ni treba v enakomernih kosih izbadati. Kjer je kaj primerne šote koj na površju, se more tudi vzorati in potem mokrotni in vodeni razkrojitvi prepustiti. Gornje plasti šotinih prostorov imajo semena in korenine rastlinske v sebi, kar na polju plevelj zarediti zamore. Priporoča se tedaj teh površnih plasti le za kompost, ne pa za gnoj porabiti, ki se z gnojnico poliva in večkrat prekoplje, da kaličje, seme in koreninje konec vzame.

Sejmovi. Dne 18. oktobra v Pristavi in v Oplotnici, v Apačah, pri sv. 3 Kraljih, pri sv. Emi, v Vojniku, v Podsredi, v Mozirju in v Trbovljah. Dne 19. oktobra v Vidmu. Dne 21. oktobra v Celju, v Sevnici in pri sv. Petru pod sv. Gorami. Dne 23. oktobra v Ribnici in v Dramljah.

Dopisi.

Iz Krčevin pri Mariboru. (Nasilstvo.) Volitev v občinski odbor se je letos za nas slabo nagodila. Slovencem sovražna stranka, obstoječa iz posestnikov, ki so večinoma v mestu in le nekateri v občini sami, je namreč narodne odbornike, ki so dozdej še vsaj polovico odborovih sedežev zavzemali, zvrгла in svoje pristaše vanj vsilila. Tako je zdaj vsa bližnja Mariborska okolica v rokah zagrizenih sovražnikov vernega slovenskega ljudstva. Vidi se, da ga odrivajo po previdno izmišljenem načrtu iz mestnega obližja. Vsakdo razume, koliko to pomenja vže za občinske stvari same, za volitve v šolski odbor, v okrajni zastop; čisto posebno pa velja še za volitve v deželni in državni zbor. Da se nam je bilo bati takega propada, bili smo si svesti; a da bodo nekateri, ki so našim vže dali pooblastila, tiste na prigovarjanje nasprotniko vpreklicali, ne bi

bili mislili. Tudi to, da bodo nasprotniki prišli na volišče v skoro polnem broju, smo pričakovali, a da bodo nekateri unih, ki so drugače imenitni gospodje, si toliko pete brusili, ter iskali po hišah glasov za-se, in še pri tem skoro zajutrikovati niso vtegnili, tega nismo pričakovali. Vrh tega so naše može psovali ter jim s pestmi pretili — ti do grla olikani mestjani. In od njih naj se uči naše ljudstvo omike? Bog nas varuj take olike, ki se bi je učili pri nemčurjih. Najbolj pa je osolpnilo po vsej pravici naše može, da je celo duhoven redovnik volil zoper nas in se dal voliti od liberalcev. Take zmage jim ne zavidamo, Podlegli smo sicer, čemur se ne moremo v mestnem obližju čuditi, a svesti si smo, da smo storili svojo dolžnost. Zato slava vsem našim volilcem, ki so kljubu vsem naporom kot verni Slovenci stali za našo stvar. Za pravično stvar so stali trdni ko skala. Slovenski narod pač sme ponosen biti na take može. Pravici še bo zmaga!

Iz Špitališča. (Stoletnica Špitališke župnije.) [Konec.] Ta lično okinčan, dasi majhen hram božji imel je obhajati na dan Male Gospojnice redko slovesnost, ki bi se imela vršiti že malo prej, da bi bile okoliščine ugodnejše. Vže ponedeljek popoldne klicali so nas milodoneči Špitališki zvonovi v tihi, skriti dolini, od koder so nas lepo pozdravljale cesarske in slovenske trobojnice iz stolpa in iz bližnjih dveh lip. Ob 6. uri zapel je č. g. Josip Čížek: „Veni creator Spiritus“ in po blagoslovu stopil je na prižnico gospod provizor razpravljajoč v krepki besedi in obče znani izgovornosti povod in načrt celej slovesnosti; povdarjal je zlasti, naj nam bode namen jedino le: čast božja, slava Mariji ter dušno izveličanje, s tem so se pričele duhovne vaje. Ker sem ravno že pri pridižnem predmetu, naj omenim še nadalnji načrt pridigam. V torek slišali smo v treh pridigah velevažne resnice sv. vere: I. „Od kod prijatelj?“ — odgovor: „Od Boga!“ — ti si otrok božji.“ — II. „Kam?“ „K Bogu!“ stvarjen si za Boga.“ — III. Kolika sreča nam premišljujočim to resnico, nasproti pa kakšna slepota, ako namen svoj izgubimo spred oči. Konečno sredo zjutraj razlagal je naš dušni pastir, kakšno veselje nas čaka pri mili naši materi, ako bomo zvesto hodili po poti, ki pelje v našo pravo domovino. K sklepu slovesnosti pa ob desetih smo si ogledali prežlahno in prebogato srce Marijino, ki je polna ljubezni, kakor je polna milosti in da nas Marija ljubi z večjo ko materino ljubeznijo. — Zarad ugodnega vremena došlo je mnogo ljudi od daleč in blizu, da bi obilno zajemali iz studencev milosti, žal da je bilo tako malo gg. spovednikov, pa po moči bilo je vsem postreženo. Iskreno hvalo moramo izreči č. g. župniku A. Kosu, ki je prišel iz sosedne župnije dvakrat in neutrudno